

Yhteinen ^{1 2010}
Naantali

Onko PÄIHDETYÖ aina myöhässä?



**MARJAANA
KOSKINEN**
pohtii
tulevaisuuttaan



Hei,
tulkaa
UIMAAN!

Musiikkijuhlista
AULIS SALLISEN
juhlit

Lähdetään Röölään
NUOTANVETOON

LASSE LEINO
on Poppi-
koulun tietäjä



Mustan Pekan pelaajat pilaavat päätöksenteon

Kansanedustajat käyttävät kansalle kuuluvaa valtiovaltaa eduskunnassa ja valtuutetut päättävät asukkaiden puolesta valtuustoissa. Se on edustuksellista demokratiaa. Ylevänä lähtökohtana on ollut, että kansaa ja asukkaita edustavat päättäjät noudattavat oikeutta ja totuutta eivätkä anna ulkopuolisten tekijöiden vaikuttaa päätöksiinsä.

Käytännössä ihanteellisena voi pitää tilannetta, jossa on hyvin valmisteluja vaihtoehtoisia esityksiä, joista käydään perustelujen kannanottojen pohjalta julkinen keskustelu, mutta joista päättävät vastuulliset edustajat.

Päätöksien aikaansaaminen edellyttää valtuuston kaltaisessa suuressa kollegiossa ryhmätoimintaa: samanmielisesti ajattelevat ovat järjestäytyneet puolueiksi ja puolueryhmiä, jotka keskuudessaan etsivät yhteistä linjaa. Sitä he tarjoavat muillekin ryhmille. Lopullinen päätös syntyy



Kuka pelaa Naantalissa Mustaa Pekkaa?

kompromissina, tai jos sellaista ei löydy, äänestäen.

Prosessi on usein monimutkainen ja joskus vielä tarkoituksella sotkettu. Kompromissit ja uudet käänteet heittävät epäilyksen varjon päättäjien päälle. Kykenevyyttä epäillään yleisesti ja usein päättäjän motiivit kyseenalaistetaan;

puhutaan lehmänkaupoista, kabinettipolitiikasta, kämminnästä ja jopa seteliselkäränkaisista.

Suuressa maailmassa ovat parjauksiin perehtyneet likaisten temppeujen osastot oleellinen osa kampanjointia. Pikkukaupungin urbaanien legendojen käyttö muiden mustaamisessa kuuluu samaan sarjaan.

”

Porvarilliset ryhmät tukivat yhtä yrittäjää, Sdp kilpailuun perustuvaa yrittämistä.

Pinnallisuuden esiinmarssin syyksi väitetään yhteiskunnan rakennemuutosta. Puolueet eivät enää edusta erilaisia yhteiskuntaluokkia, kuten ennen. Sdp oli työväen, Kokoomus herrojen ja Kepu maanviljelijöiden puolue. Ideologiat eivät ole esillä kuten ennen: yhä harvemmin puhutaan sosialistisista ja porvarillisista puolueista. Sosialisteina pidettiin niitä, jotka olivat yhteiskunnan suuremman vaikutusvallan, jopa tuotantovälineiden yhteisomistuksen kannalla, kun taas porvarilliset puolueet kannattivat vahvasti yksityistä omistusta ja vapaata kilpailua.

Naantalissa tehtiin juuri pieni opillinen koe otettaessa kantaa kilpailevan apteekin tarpeellisuuteen. Porvarilliset ryhmät katsoivat, ettei lääkkeiden jakelun kannalta ole tarvetta kilpailun avaamiseen. He tukivat yrittämistä, tarkemmin sanottuna yhtä yrittäjää.

Sosialidemokraatit katsoivat, että asiakkaiden palvelun ja kuluttajaa hyödyttävän hintakilpailun vuoksi olisi ollut perusteltua tukea toista apteekkia. Sdp tuki yrittämistä kilpailuun perustuvaa yrittämistä, jonka uskomme olevan kuluttajalle siis Naantalissa asukkaille hyödyksi.

Meillä on ollut tapana kenkuilla turkulaisille päättäjille, että he osaavat parhaiten päättää, mitä ei päätetä. Naantalissa vahvuus oli pitkään nopeus ja joustavuus.

Nyt näyttää siltä, että Naantali on menettämässä samanaikaisesti hyvän taloudellisen asemansa ja asioiden hallinnan. Ratkaisujen tekemisen tilalle on tullut ratkaisujen siirtäminen vaatimalla loputtomia selvityksiä tai keksimällä muita verukkeita. Päätök-



senteko on muuttunut peliksi. Pelin nimi on kaikille lapsille tuttu Mustan Pekka. Pelin idea on ajan kulumisen ja Mustan Pekan kortin saaminen naapurin kouraan.

Tällainen peli tuottaa huonoja tuloksia kaupungin kannalta. Enää ei osteta aikaa Naantalista. Siitä maksetaan menetyksiä.

Nasta-lehdessä lainasin vakavamielisen puoluetoverin Antti Kalliomäen viisasta ajatusta:

Politiikassa pitää olla valmis uhraamaan paljon elämästään, jos tosissaan on mukana; pitää olla intohimoa. Ja suhteellisuudentajua, joka pitää sen intohimon kurissa.

Naantalissa näyttää käyneen siten, että täällä uhrataan politiikkaan ainakin aikaa. Täällä on intohimoa ja onpa täällä havaittu suhteellisuudentajuakin. Valitettavasti liian harvoin ratkaisevaa valtaa käyttävien joukossa nuo tärkeät ominaisuudet yhdistyvät. Naantalissa on tehtävä päätöksiä pöydillä pitkään pyörineistä seuraavista kysymyksistä:

Rakennetaanko Humalistoan asuntoja vai varataanko alue sataman käyttöön.

Laajennetaanko ja tiivistetäänkö keskustaa.

Miten talous saatetaan tasapainoon pidemmällä tähtäyksellä. Suurimpana ryhmänä Kokoomus on avainasemassa. Muilla ryhmillä on oikeus odottaa heiltä vastuullisuutta ja yhteistyökykyisyyttä. Kokoomuksen tiedotustilaisuudet eivät ole yhteistä päätöksentekoa.

Mikko Rönnholm

Yhteiset jutut

Kuka? Minä. Me.

Luin pikkupoikana kristillisen lastenkirjallisuuden klassikon Pikku kristityn vaellus. Sen kylmä uni ja kolko vieraannutus uhkasivat lapsuudenkotini kristillistä lämpöä. En osannut kertoa kenellekään, että järkytyin ja pelkäsin.

Kirjojen kuuluukin järkyttää, mieluummin kuitenkin aikuista joka osaa eritellä järkytystään ja maailmaa josta kirjojen järkytys versoaa.

Parhaimmillaan järkytys väläyttää oman empatian lähteille, synnyttää rakkautta ihmiseen, vaikkapa kunnioituksena luonnollisen kuoleman oikeutta kohtaan.

Vaino Linnan Täällä Pohjantähden alla -romaanissa on kohtaus, joka on aiheuttanut minulle myönteisen trauman. Ikääntynyt Akseli Koskela ajaa talviaamuna hevosella aamulypsyn tonkat maitolaiturille. Hän näkee, että rovasti odottaa. Akseli tietää heti, mistä on kyse. Hänel-

lä on kolme poikaa rintamalla.

Hän repii tonkat laiturille ja kysyy vasta sitten: ”Kuka?”

Järkyttävintä kohtauksessa on, kuinka vähin elein Väinö Linna kuvaa rovastinkin kärsimyksen. Yhteiskunnan perivihollisten syvin tunne on yhtäkkiä yhteinen.

Vaikuttava kirja voi aiheuttaa yhtä hyvin negatiivisen trauman. Alexander Rybakov kuvaa kirjassaan Raskasta hiekkaa ukrainan-juutalaisten elämää saksalaisten miehityksen aikana. Tositapahtumiin perustuvassa romaanissa yhdeksänvuotias poika tekee rikkeen saksalaisia vastaan. Hän joutuu laskemaan isovanhempensa silmien edessä päänsä pölkylle, sitten kirves heilahtaa.

En pysty lukemaan Rybakovin kirjaa toista kertaa. Toisaalta voisin olla utelias tietämään, mitä saksalaismiehityksestä eloonjääneille ukrainalaisille tapahtui, kun puna-ar-

meija ajoi vuorostaan paikalle.

Löysin muutama vuosi sitten Naantalissa kirjastosta pienen kirjusen nimeltä Kirjeitä Stalingradista. Kirjaan on koottu Saksan sotasensuurin läpäisemiä kirjeitä, joita saksalaiset sotilaat lähettivät Stalingradin rintamalta kotiin.

Pikku kristityn vaellus pysähtyy tähän kirjaan. Nuori, hyvätapaiselta ja sivistyneeltä vaikuttava sotilas kirjoittaa Stalingradin kauhuista isälleen, papille.

”Isä, sinä petit minut. Sait minut uskomaan. Nyt tiedän, että Jumala ei voi olla olemassa.”

Kirjeen kirjoittaja voisi vastata Akseli Koskelan kysymykseen: ”Minä, ja sinä. Me.”

Se voi olla järkyttävää, muttei pelottavaa.

Aku Aittokallio

Talvisodan näyttely Rymättylän Aahollissa

Talvisodan 70-vuotismuistelu jatkuu Rymättylässä koko kevään. Naantalissa museo järjestää talvisota-aiheisen näyttelyn Aahollissa, entisessä Maskulaisen talossa.

Naantalissa museo järjesti kaksi vuotta sitten kaupungintalolla Sotaaikana Naantalissa -näyttely.

”Näyttely kerrytti tärkeää esineistöä muistiaineistoa, koska näyttelyn järjestämiseen liittyi myös veteraanien haastatteluita”, museojohdaja Anne Sjöström sanoo.

”Yhteistyö veteraanien kanssa sujui niin hienosti, että tuntui luontevalta jatkaa nyt talvisota-aiheisella näyttelyllä. Näyttely sopii hyvin Aahollin, jonka perinnehuoneen pysyvässä näyttelyssä on entuudestaan esillä sota-aiheista aineistoa.”

Kahden vuoden takaisesta sotänäyttelystä kertyi Naantalissa museon

varastoon aineistoa, josta osa on päätetty nyt lainata toistaiseksi Aahollin perinnehuoneeseen näyttelykäyttöön.

Anne Sjöström muistuttaa, että Naantalissa museo on kiinnostunut kaikista sota-aikaan liittyvästä esine- ja muistiaineistosta.

”Vähäisiltäkin tuntuvia esineitä ja muita aineistoja ei saisi päästää katoamaan, vaan toimittaa mieluummin aina meille museoon arvioitavaksi ja tallennettavaksi.”

Aahollin talvisotana näyttely avautuu sodan päättymispäivänä 13.3. ja jatkuu näillä näkymin 31.5. asti.

Naantalilaisille ala- ja yläkoululaisille tarjotaan mahdollisuutta vierailu näyttelyssä.

”Perinteisesti veteraanit ovat vierailleet kouluissa. Ajattelimme, että tällä kertaa koulut voisivat järjestää oppilaille vierailuja näyttelyyn.”

Hiljaiset, keskitetyt äänet

Aulis Sallinen on tämänvuotisten Naantalin Musiikkijuhlien päävieras. Säveltäjän uusimmassa teoksessa jokin on määrätty katoamaan.

ESKO KESKI-OJA

AKU AITTOKALLIO

Maalari tietää, kuinka värit soivat kankaalla. Sokeutuva maalari ei näe värejä. Mutta hänkin tuntee kuinka keltaisen ja sinisen soinnin, muistinsa varassa.

Pakenevat näyt on Aulis Sallisen uusimman sävellystyön alaotsikko. Pianotrio-niminen teos kantaesitettiin Naantalin Musiikkijuhlilla ke-säkuussa.

Sallinen sävelsi 17-minuuttisen teoksen Musiikkijuhlien kantakolmi-kolle, pianisti Ralf Gothónille, viulisti Elina Vähälälle ja sellisti Arto Norakselle.

”Pianotrion kolmella tauotta toisi-aan seuraavalla jaksolla - moderato, adagio, allegro - on yhteinen kohtalo. Niiden musiikillinen kudos on mää-rätty pakenemaan, katoamaan.”

Sallinen on ollut aikaisemminkin näkyvästi esillä Naantalissa. Senkin vuoksi on oikeastaan ihme, että hän sävelsi ensimmäisen teoksensa vasta nyt pianolle, viululle ja sellolle.

”Sehän on klassinen kokoonpa-no”, hän sanoo.

Musiikkijuhlien taiteellinen joh-taja Arto Noras tilasi teoksen Salli-selta. Naantalin Musiikkijuhlat juhlii näyttävästi säveltäjän tämänvuotista 75-vuotissyntymäpäivää.

Paavo Haavikon muistolle sävel-

letty Kamarimusiikki VIII eli Puut, kaikki heidän vihreytensä saa Suo-men-kantaesityksensä.

Sallinen teki Haavikon kanssa yh-teistyötä yli kaksikymmentä vuotta. Heidän yhteistyöstään muistetaan muun muassa Ratsumies- ja Kuningas lähtee Ranskaan -oopperat sekä tv-elokuva Rauta-aika.

Aiemminkin Naantalissa kuultu, tunnettu Kamarimusiikki V, harmo-nikalle kirjoitettu Barabbas-muunnel-mat on saanut säveltäjältä instrumen-taalisesti kiintoisaa jatkoa.

Preludes and Fugues on sävelletty viime vuonna ja omistettu sen esi-täjälle Mika Väyrykselle. Barokkityy-liset fuugat sekä alku- ja välisoitot vaihtelevat.

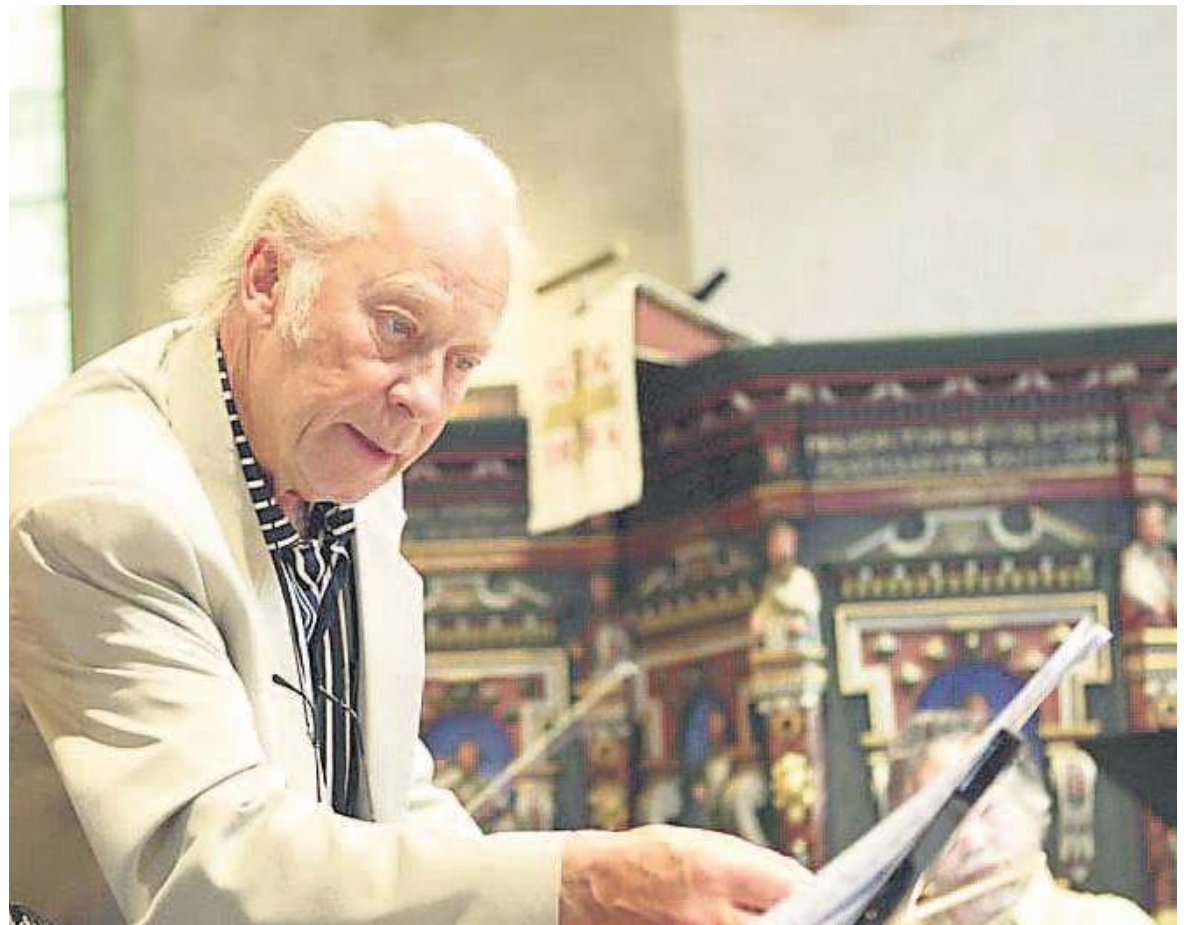
”Harmonikka on tietysti kaikille tuttu. Lähempi tutustuminen sille kir-joitettuun monipuoliseen ohjelmit-toon avaa huomaamaan koko soitti-mellisen rikkauden polyfoniseen il-maisuun.”

Naantalissa kuullaan myös Mistral Music huilulle ja pianolle, Kamari-konsertto viululle, pianolle ja kamari-orkesterille sekä Kamarimusiikkia VII eli Cruselliana, jonka soolona soi puhallinkvintetti. Teos on kunnianosoitus säveltäjän koulukaupunki Uudellekaupungille.

Virtuosi di Kuhmo soittaa Naanta-lissa Kamarimusiikki V, VII ja VIII -teosten esityksissä.

Aulis Sallinen säveltää ahkerasti, noin kahden teoksen vuosivauhtia.

Hän on työskennellyt viimeiset



Aulis Sallinen on säveltänyt viimeiset kymmenen vuotta kamarimusiikkia. Työskentelyä innostavat myös nuoret muusikot, jotka toivovat teoksia uusille soittimille, kuten kitaralle ja harmonikalle.

kymmenisen vuotta kamarimusiikin parissa. Sen jälkeen kun 8. sinfonia valmistui 2001, hän ei ole säveltänyt

orkesterimusiikkia.

”Se on fyysisesti raskasta. Olen kirjoittanut elämässäni tuhansia sivu-

ja partituuria.”

”Minua kiehtovat kamarimusiikis-sa sen hiljaiset, keskitetyt äänet.”

Pekka Ritvanen valitsi ensi kesän kohokohdat

AKU AITTOKALLIO

Pekka Ritvasella riittää musiikkihar-rastuksia. Pian on kulunut 50 vuotta, kun hän esiintyi Guitar Guys -bändin rumpalina ensimmäisellä virallisella keikalla Merisalissa. Nyt Pekka rum-muttaa Albatross-tanssibändissä viiti-sentoista keikkaa vuodessa.

Kamarimusiikin ystävä on vierail-lut joka kesä muutamassa konsertissa Naantalin Musiikkijuhlien ole-massaolon ajan. Viime syksynä Pek-ka aloitti musiikkijuhlasäätiön halli-tuksen puheenjohtajana.

Säätiön tavoite ei ole tuottaa voit-toa. Tappiotakaan ei pitäisi tulla.

”Hallitus luo juhlien taloudelli-sen raamin, jota taiteellinen johtaja Arto Noras toteuttaa taiturimaisesti toiminnanjohtaja Tiina Tunturin kanssa. Moni maailmantähti saapuu Naantaliin ehkä joskus vastavuoroi-sella esiintymissopimuksella Norak-sen kanssa.”

Isoisänä Pekka iloitsee juhlien ensi kesän uudesta aluevaltauksesta, koko perheen Koirien Kalevala -oopperas-ta, jonka Jaakko Kuusisto on säveltä-nyt Mauri Kunnaksen kirjan pohjalta.

”Hienoa on myös Musiikkijuhlien jokakesäinen leiri, jossa nuoret soitta-jat saavat korkeatasoista opetusta mu-siikkijuhlilla vierailevien taiteilijoi-

den mestarikursseilla”, Pekka sanoo.

Pekka poimi ensi kesän ohjelmit-toista muitakin mieleisiään kohokoh-tia:

Rajaton Kesäyössä, Teatteri Emma 9.6. ”Suomalasién acapella-musiikin huippuyhtye.”

Aulis Sallinen: Pianotrio, Naan-talin kirkko 11.6. ”Huippumuusikot yhdessä: Ralf Gothóni, piano, Elina Vähälä, viulu, Arto Noras, sello.”

Total Cello Ensemble, Saaren kar-tano 13.6. ”Hannu Kiiski musiikoi-neen, Maria Palo, sopraano.”

Felicity Lett, Naantalin kirkko 13.6. ”Sopraano, maailmantähti.”

Aulis Sallinen – 75 vuotta, Naan-

talin kirkko 14.6. ”Säveltäjämestarin kamarimusiikkia.”

Swinging Gentlemen, Teatteri Em-ma 14.6. ”Antti Sarpilan orkesteri on huikea.”

Venäläinen paraati, Naantalin kirr-ko 16.6. Hienoja säveltäjiä: Schedrin, Schnittke, Stravinski, Shostakovitsh, Tsaikovski.”

Korean Chamber Orchestra, Naan-talin kirkko 19.6. ”Konsertissa kuul-laan muun muassa Arto Norakselle omistettu maailman-kantaesitys.”

Pekka Ritvanen johtaa Musiikkijuh-lasäätiön hallitusta.



Hetki hiljaisuutta

Marjaana Koskinen odottaa Rymättylän kesää. Ehkä hän sen jälkeen kertoo, aikooko osallistua kunnallisvaaleihin Naantalissa. Saariston asiat elävät jo mielessä.

AKU AITTOKALLIO

Kannatti kah-lata syvässä hangessa Ampumi-maan saaren korkeimmalle paikalle Isovuoren laelle. Lumen ja havupuisten saarten maisema avautuu talvella mustavalkoisen henkeäsalpaavana.

Alhalla rannassa sijaitsevan Merilän tilan päärakennus on peräisin 1800-luvun lopulta. Marjaana ja Jari Koskinen ostivat talon kymmenen vuotta sitten. Julkisivu sekä alakeran ja yläkerran kahdesta huoneesta kummastakin vasta toinen on remontoitu.

Marjaanan vuodenvaihteen muuttokuormasta osa on yläkerrassa yhä hujan hajan. Työmatka neljänä päivänä viikossa eduskuntaan pitene huomattavasti, kun hän luopui Raision-vuokra-asunnostaan. Jos työpäivä venyy pitkäksi, hän yöpyy Helsingin-vuokrasunnossaan.

Normaalisti mönkijä starttaa Merilän pihassa aamulla ennen kuutta. Seuraa kymmenen minuutin porhallus lumen ja sohjon läpi Ahteentaan rantaan, mistä jatkuu 40 kilometrin automatka Turun rautatieasemalle. Illalla sama takaisin.

Miksi piti muuttaa Raisiosta Rymättylään?

”En nähnyt muuta vaihtoehtoa, kun ilmeni että osa valtuutetuista jättää noudattamatta poliittisia sopimuksia ja asettuu kaupungin virkamiesten ohjattavaksi.”

Marjaana tarkoittaa neljän demarivaltuutetun irtautumista ryhmäpäätöksestä sosiaali- ja terveysjohtajan vaalissa, jolloin demareitten ehdokas jäi valitsematta.

”Sama toistui kaupungin-arkkitehdin aseman heikennyksestä päätettäessä maankäyttöorganisaatiomuutoksen yhteydessä.”

Tulehtuneet vaiheet saivat

alkunsa toissa syksyn kunnallisvaalien jälkeisistä tapahtumista.

Kokoomus voitti Raisiosakin vaalit, mutta sosialidemokraattien, vasemmistoliiton, perussuomalaisten ja vihreiden koalitio esti kokoomuksen mahdollisuuden hyödyntää voittonsa luottamuselinten johtopaikoilla.

Marjaana toimi koalition johtajana. Hän sanoo, että sai siitä hyvästä osakseen kohtuutonta haitantekoa.

Eikö kritiikin kovuus tullut kaltaisellesi kokeneelle poliitikolle etukäteen mieleen, kun ryhdyit noin rajuun operaatioon?

”Luonnollisesti. Kritiikki kuuluu asiaan. Mutta minun tekemisiäni ja kulkemisiäni alettiin seurata kameran kanssa.”

Moni miettii, mitä Marjaanan muutto Rymättylään vaikuttaa seuraavien vaalien jälkeen Naantalissa kunnallispolitiikkaan.

Vai vaikuttaako mitään? Sitä Marjaana ei tiedä itsekään. Hän sanoo vasta pohtivansa, lähteäkö Naantalissa ehdolle.

Lähtö Raisiosta on vielä niin tuore asia, että hän on silminnähden siitä vielä kuohuksissaan.

Naantali olisi Marjaanalle kolmas mahdollisuus kunnallisiin luottamustehtäviin.

Hän istui Turun kaupunginvaltuustossa 1989-1992., kunnes muutti kesken vaalikauden Raisioon.

”Meillä oli jo 1980-luvulta Raision Ihalassa vanha omakotitalo, johon muutimme asumaan tuolloin 1993. Minut valittiin Raision valtuustoon vuodesta 1994 alkaen Raision kaikkien aikojen suurimmalla äänimäärällä.”

Saariston asiat kiinnostavat uutta naantalilaista. Rymättylän palveluista hän antaa täydet pisteet kirjastolle. Liikkuminen sen sijaan on hankalaa.

”Liikkuminen ja koko Röölan rannan elämä vaikeutuu entisestään, kun yhteysalusliikenne Röölasta on päätetty kesälläkin lakkauttaa.”



Tyttö ja Poppet leikkivät emäntänsä kanssa.

Ahteentaan ranta sen sijaan saa ensi kesänä Marjaanan aloitteesta uuden laiturin.

Marjaana kiittelee Samsaressa asuvaa postiveneyritystä

Matti Åkerblomia, joka auttaa varsinaisen työnsä ohessa muutenkin saarilla asuvia vanhuksia muun muassa näiden ruokakassien kuljetuksissa.

”Matti tekee korvaamaton työtä. Ilman häntä saarilla asuvat eivät voisi myöskään liikkua kelirikkona”.

Marjaana on huomannut, että yhteisvastuu toimii saaristossa.

”Ahteentaantien, Heinosen tien ja Margeluodontien asukkaat pitävät tiet auki niin, että ne on joka aamu jo viiden jälkeen aurattu puhtaiksi. Kun kuljen muutama tunti myöhemmin Helsingin Mannerheimintielle, siellä ei meinaa päästä lumessa eteenpäin.”

Marjaana ei hyväksy läppäsiltaa.

”Jos rahaa on liikaa, se pitää käyttää vaikka Röölan kesäaikaiseen yhteysalusliiken-

teeseen tai Ahteentaan laiturin suurentamiseksi. Joutuisivatko rymättyläläiset istumaan ja odottamaan autoissaan helteisinä kesäpäivinä läppäsilan nousua ja laskua, jotta raharikkaat saisivat seilata isoilla purjeveneillään?”

Juuri nyt Marjaana odottaa Ampumimaalla kevään tuloa.

Ensin sinivuokot peittävät Merilän piharinteen. Sitten alkavat työt kasvimaalla, jossa Marjaana kasvattaa muun muassa harvinaisia saaristolaisperunalajeja.

”Hiljaisuus ja luonnon äänet ovat hienointa saaristossa. Meillä on täällä oma merikotka, ketut, villikissat, supikoirat, pikkulinnut”, Marjaana sanoo.

Kaita liikennöi työmatkalaisten toiveiden mukaisesti

Naantalissa kaupungin saaristoasiamies Tiina Rinne-Kylänpää perustelee yhteysalus Kaidan ensi kesän uutta reittiä saarten vakituisten asukkaiden ja työmatkalaisten kannanotolla.

Liikenne hoidetaan Haapalasta, eikä Kaita käy enää Röölässä.

”Päätöksen teki syksyllä silloinen merenkululaitos. Saaristolautakuntakin antoi uudesta aikataulusta myönteisen

lausunnon, koska Rymättylän saarten vakituiset asukkaat olivat esittäneet tällaista muutosta.”

”Uudella aikataululla päivittäiseen työmatkaan käytetty aika lyhenee huomattavasti. Lyhyemmästä matkasta koituneet kustannussäästöt toivat myös lisävuoroja liikenteeseen. Kaikki kesäasukkaat eivät pidä tästä, mutta yhteysalusliikenne on ensisijaisesti tarkoitettu palvelemaan saariston vakituksia asukkaita”, Rinne-Kylänpää sanoo.

Nuottakuninkaat Röölän rannassa

Nuottanäytös tarjoaa aavistuksen ikivanhan työmenetelmän kovuudesta.

AKU AITTOKALLIO

Nuorena miehenä 1970-luvulla Mikko Aarnio sai ponnistaa voimansa äärimmilleen. Tal-

vinuottaan sonnustauduttiin Rymättylästä Nauvon suuntaan aamukolmen jälkeen. Illalla kotiuduttiin puolenyön tietämissä. Reiätkin tehtiin jäähän käsipelillä

Ruljanssia kesti jopa pari kuukautta. Keväällä nuotat purettiin osiin.

”Jokainen nuottakunnan

osakas hoiti oman osuutensa nuotan huollosta., Senaikainen pumpulinuotta piti tervata, jotta se kestäisi taas seuraavan talven pyynnit.

Mikko ei ihan ehtinyt Rymättylän kuuluisimman nuottakuninkaan, Janne Koivun iemen kanssa samaan aikaan harjoittamaan ammattia.

”Janne lopetti nuottahommat 1960-luvun loppupuolella.”

Ammattimainen nuottaus päättyi Rymättylässä 1980-luvun lopulla. 2000-luvulla Rymättylän Merimaskun Lions Club elvytti perinteen näytös- mielessä. Mikolla riittää nyt puuhaa näytösten nuottames- tarina.

Nuottaperinne yltyä satojen vuosien päähän menneisyyteen. Antropologi Sakari Päl- sin mukaan ainakin sisävesillä vedettiin nuotta jo 1500-luvulla.

Mikko on perehtynyt 1930-luvulla julkaistuihin saariston nuottausperinnettä valottaviin historioihin, mutta

ei ole onnistunut selvittämään, miksi Rymättylästä muodostui nuottauksen pääpaikka.

”1930-luvulla nuottakunnat olivat vielä liikkeellä jopa sadan hevosen voimin.”

1960- ja 1970-luvulla, jos meri oli jäässä Gotlantiin asti ja troolarit eivät päässeet liikkeelle, nuottaus oli ainoa talvikalastusmuoto.

1980-luvulta alkaen kalastus alkoi muuttua entistä suurempien alusten myötä yhä teollisemmaksi. Työvoimavaltainen nuottaus lakkasi lyömästä leiville, vaikka senkin tekniikka oli kehittynyt moottorivinsseineen.

Rymättylän nuottamarkkinoiden näytöksessä nuottaajat tyytyvät pieniin saaliisiin.

Ehkä sata kiloa riittää. Silakan ohella voi tulla vähän kuhaa ja siikaa, Mikko arvelee aikaisempien näytösten perusteella.

Röölän rannan nuottasilakamarkkinoita vietetään 6.3. kello 10 alkaen. Nuottausnäytös alkaa kello 12. Markkinoilla on myynnissä kala- ja muita markkinatuotteita. Markkinapuheen pitää Rymättylän uusi kirkkoherra Petri Sirén.

OLLI-MATTI HÖRKKÖ



Pirttua saaristoon, sanoi teatterinjohtaja

Naantalin uusi siirrettävä teatteri matkustaa ensi kesänä saaristolaisyleisön luokse Euroopan Unionin tuella. Keväällä Kristoffer-salissa nähdään nuorten naantalilaisten Emmi Hiivolan ja Lina Turtosen nuortennäytelmä.

AKU AITTOKALLIO

Taas se on sanottava. Naantalin Teatterilla on edessään kaikkien aikojen kevät ja kesä.

Kevään mielenkiintoisin tapaus koittaa, kun teatteri esittää naantalilaisten Emmi Hiivolan ja Lina Turtosen nuortennäytelmän Mia F, 20,9. Sen ensi-ilta on 27.3.

Naantalin Teatteri on aina arvostanut lastenteatteria. Kevään lastennäytelmä Ruma ankanpoikanen, Esteri tulee ensi-iltaan 13.3.

Kesällä Pirtua - pirtua -näytelmä matkaa teatterin esiintymislavan mukana saaristoon.

Keväällä Naantalissa on taas Aapelin näytelmän aika. Minkälainen jumalanluoma Hermannin Hulukkosen on, teatterinjohtaja Mikko Kuitunen?

”Aapeli eli Simo Puupponen kirjoitti useita hyväntahtoisella savolaisella huumorilla maustettuja näytelmiä. Hermannin Hulukkosen on kansanmies, arkipäivän filosohvi, jolta löytyy mielipide lähes asiaan kuin asiaan. Mielipiteensä hän myös lausuu julki, samalla kun mielellään makoileekin tuvan penkillä. Hermannin pohtii muun muassa

naesen roolia ja saa kipakan vastauksen vaimoltaan Eveliinilta, joka puolestaan suunnittelee avioliittolomalle lähtöä.”

Hermannin Hulukkosen ensi-ilta nähdään 6.3 klo 19.

Mistä kertoo tämän kevään lastennäytelmä Ruma ankanpoikanen, Esteri?

”Juha Vuorisen käsikirjoitus pohjautuu H.C.Andersenin tuttuun kertomukseen. Jaakko Pitkän on säveltänyt musiikin. Vuorinen on mielenkiintoisella tavalla yhdistänyt tuttuun satuun roolihahmoja, joiden esikuvan katsoja voi löytää suomalaisista julkiksista. Näyttämölle ilmestyvät Kolli Reen, Hallis Hanhimo, Aila Samarin, Kuosmanen

ja Sakari Kukko. Yksi uusista syntyvistä ankanpoikasista on vallon ruma ja erikoinen: mitä sille pitäisi tehdä? Näytelmän tapahtumat tuova hyvin mieleen koulukiusaamisen lasten oikeassa maailmassa, miksei myös aikuisten itsekkään käyttäytymisen.”

”Samaa sosiaalista tematiikkaa jatkaa Mia F 20,9. Se on oikea naantalilainen nuorisonäytelmä, tekijöinä Emmi Hiivola ja Liina Turtonen. Se kertoo nuorista, koulumaailmasta, syrjäytymisestä ja mielenhäiriöistä.”

Pirtua - pirtua on Tapio Parkkisen kirjoittama, kiel- tolakiaikaan sijoittuva näy-

telmä. Salakuljetuksen lisäksi luvassa on romantiikkaa, rakkautta ja pettymyksiä. Kaikki tämä turunmurteella – ja uudenlaisena kiertueena?

”Tämä on nyt tosiaan se ensimmäinen kiertuenäytelmä, jonka Naantalin teatteri toteuttaa jalkautuen saariston kylille ja rannoille. Kiertue käy alustavien suunnitelmien mukaan Rymättylässä, Röölässä, Merimaskussa, Velkualla, Kustavissa, Taivassalossa, Iniössä. Ehkä muuallakin. Starttaamme heinäkuun puolivälissä.”

Viime vuonna ideoitu siirrettävän esiintymislavan projekti liittyy Pirtua-näytelmän toteutukseen?

”Siirrettävä teatteri, kuten olemme alkanet sitä kutsua, mahdollistaa teatteri- ja muiden esitysten viemisen lähelle ihmisiä maaseudulla ja saaristossa. Se luo tasa-arvoisempia kulttuurielämyksiä saariston asukkaille. Ihmisten ei tarvitse aina lähteä keskustaajamiin nähdäkseen teatteria tai kuullakseen musiikkia.”

Minkälaiset ovat siirrettävän teatterin kustannukset ja avustuksen osuus?

”Lavan kustannusarvio on 29 500 euroa, josta Euroopan Unionin maaseuturahaston avustus kattaa 65 %. Loppu koostuu yksityisestä rahoituksesta ja vastikkeettomasta talkootyöstä.”

Kysyköä mitä vain

Lasse Leino vastaa, jos aiheena on populäärimusiikki.
Metallimiehen sydän sykkii myös yhteiskunnan vähäosaisille.

AKU AITTOKALLIO

Lasse Leinon musiikkimaailma ehti kouluopikana romahtaa. Pakollisen nokkahuilun vuoksi hän alkoi vieroksua soittamista ylipäättään. Onneksi ei musiikin kuuntelua. Suomessa oli kolme radiokanavaa. Yleisradion Rinnakkaisohjelmassa soi Nuorten sävellahja ja Lauantain toivotut levyt sekä ruotsinkielisellä kanavalla Smultronstället ja En gåva i toner.

Muutama alkoi Rockradion aikakausi. Lasse oli valmistunut ammattikoulusta ja kävi töissä Naantalissa Sahalla. Hän oli ostanut Grundig-levysoittimen. Oma vinylilevykokoelmakin karttui tilipussilta.

Nyt kotikokoelma koostuu neljästä tuhannesta vinyli- ja cd-levystä.

Lasse kiehtoo populaarimusiikin maailma kauttaaltaan, yhtä hyvin Matti Jurva, Olavi Virta ja Irwin Goodman kuin Tom Jones, Rolling Stones, CCR, punk, blues ja perinteinen jazz.

Lasse tilasi nuorukaisena Englannista musiikkikatalogeja ja muita hakuteoksia. Hän seurasi Melody Makers ja New Musical Express -lehtiä.

Hänen hyllystään löytyy tuon ajan hämmästyttävä populaarimusiikin raamattu, 1970-luvun British Record Charts luotaa ajan musiikkilista kuvaa yksityiskohtaisesti taustatietoinen yksittäisiä kappaleita myöten.

Mielenkiintoisin Lasselta löytyvä teos on Esko Lehtosen Suomalaisen Rockin Tietosanakirja, joka on artisti- ja bändihistoriikkiineen suomalaisen rockin seikkaperäinen peruslähde teos ilmestymisheikensä 1980-luvun alkuvuosille asti.

Radio Suomi aloitti kuusi vuotta sitten yhä jatkuvan Poppikoulu-visailun, jossa valtakunnan musiikkietäjät haastavat toisiaan.

Lasse ilmoittautui kisaan 2005. Hän voitti putkeen seit-



Knalli ja sateenvarjo -miehen hyllystä löytyy neljä tuhatta äänilevyä.

semän kaksintaistelua ja poistui voittamattomana areenalta.

Tänä talvena ohjelman toimittajat kutsuivat hänet taas mukaan. Haastatteluun mennessä Lasse on voittanut kaikki käymänsä viisi visaa.

Ihan kaikkea hänkään ei tiedä, tai ei muista.

”Dallapesta olisi ilman muuta pitänyt muistaa, että Eero Väre tuli orkesteriin Olavi Virran tilalle”, Lasse murahtaa kuin minkä hyvänsä jokapäiväisen itsestäänselvyyden.

”Katsotaan, kuinka kauan intoa riittää jatkaa Poppikoulussa tällä kertaa. Toimittajat sanoivat, että kai nyt seitsemän voittoa pitää taas ottaa ennen lopettamista.”

Poppikouluun liittyy naantalilaisilmiö. Kisassa on tullut kaksi muutakin voittoa Naantalista. Sorri Saarioja 2004 ja Jari Koivunen 2009 kävivät molemmat voittamassa yhden Poppikoulu-kisan.

Lasse työskentelee metallimiehenä. Hän on koko työikänsä osallistunut ay-toimintaan ja on nykyin työpaikkansa luottamusmies ja työsuojeluvastuuvaltuutettu.

Hän osallistui 1987 pohjoismaisten ay-aktiivien ryhmässä kolmen kuukauden koulutukseen Manchesterissa. Tutustuminen pohjoisenglantilaiseen teollisuusyhteisöön mullisti nuoren miehen maailman.

”Margaret Thatcher oli ajanut yhteiskunnan turvarakenteet alas ja ay-liikkeen nurkkaan. Samaan tapaan kuin meidän nykyinen hallitus meidän yritys tehdä.”

”Mutta englantilaisten ihmisten elämänsenne, huumori ja itseironia jättivät lähemmäntönnä vaikutuksen.”

Sepä selittää, että eteisen naulakkoon ilmestyivät 50-vuotislahjaksi knalli ja sateenvarjo. Sen nimen jatkokuunnelmasarja kuuluu Lassen radiolempareihin.

Lasse ei ole kunnan palveluksessa, mutta kuuluu ay-liikkeen sisäisten järjestelyiden myötä JHL:ään. Vaikka hän arvostelee rajusti hallitusta köyhien ihmisten alistamisesta, hän kehottaa jhl-läisiäkin itsekritiikkiin.

”Kaupungin työntekijöiden toimeentulotasot ja työsuhdeturva ovat hyvät, joka päiväisten työaikaolosuhteiden tietynlaisesta vapaudesta puhumattakaan. Sekin on sanottava, että Naantalissa kaupunki on hoitanut hienosti suhdannevaihtelut, työntekijöitä ei ole irtisanottu.”

Englantilaisen huumorin ystävä kirjoittaa usein lyhyitä ja pisteliäitä huomioita maailmanmenosta Naantalissa Työväenyhdistyksen keskusteluisuville.

Sivaltamista riittää. Lassen mielestä köyhien asema muuttuu Suomessa koko ajan vaikeammaksi, mitä emme ole hänen mielestään huomaavimmammekaan.

Naantali keskustelee

Naantalilaisen keskustelun johtavaksi foorumiksi ovat muodostuneet www.sdnaantali-sivut, joita kommentoidaan kahviloista jäähallin katsomoon. Sivuilla käy keskustelijoita yli poliittisten ja muiden elämänalojen rajojen. Aiheet vaihtelevat yhteiskunnasta naantalilaiseen elämäntapaan. Keskustelua alustaa Työväenyhdistyksen puheenjohtaja Mikko Rönholm. Alla muutama viimeaikaisista avauksista.

Viimeisen kuukauden aikana sivuilla oli yli 3000 käyntikertaa 1200 kävijää, eniten Raisiosta, Naantalista, Turusta ja Helsingistä, kaikkiaan 16 maasta. Viimeisen puolen vuoden aikana 20 000 näyttökertaa ja yli 5 000 kävijää.

15.02.2010

Kaupunginjohtajan ja kaupunginhallituksen enemmistön mukaan Naantaliin ei tarvita toista apteekkia. Äänestystulos 7-4 on selvä vastaus, minkä arvion porvaristo kilpailulle antaa. Markkinataloudelle mallia Naantalista.

14.2.2010

Naantalilainen liikuntapäivä oli menestys. Taas muistutus, että lakisääteisten asioiden lisäksi on hyvä, että meillä hoidetaan latuja, aurataan luistelu-uria ja tehdään liikunnan puolesta työtä. Se on ennaltaehkäisevää terveystyötä. Kiitos tekijöille! Maskulaiset olivat tehneet yhdysladun ja järjestivät tarjoilua. Meidänkin pitäisi avata yhteys Merimaskun suuntaan.

3.2.2010

Presidentti muisti valtiopäivien avajaispuheessaan: ”Keskellä talvisotaa, 70 vuotta sitten solmittiin työmarkkinajärjestöjen ”tammikuun kihlaus”. Se oli signaali ulkopuoliselle maailmalle Suomen kansan yhtenäisyydestä.” Hyvä muistutus niille, jotka kyynelisin muistavat menneitä kunnian päiviä samalla uhoten tupo-sopimusten tuhoisuutta.

31.1.2010

Davosin maisemissa pankkiirit käyvät kamppailua Barak Obaman pankkien taseveroa vastaan. Obaman idea on perii valtion kustannukset takaisin pankeilta, jotka ovat liian suuria kaatumaan. Pankeille on tiedossa jatkossakin tukea veronmaksajilta. Mutta kiittämättömyys on maailman palkka. Heti kun on jaloillaan, sama ahne meno jatkuu eikä puhuttakaan yhteisöllisestä vastuusta. Nyt tarjotaan pankkien omaa ylikansallista vakuusrahojajärjestelmää, jolloin tietenkin pyrittäisiin välttämään valtion sekaantuminen vapaan talouselämän toimiin. Sekin on tietenkin parempi ja sen kustannusten tulisi tietenkin rasittaa pankeja ja niiden kautta niiden asiakkaita. Järjestelyjen yhteydessä on vaadittu myös tavallisten talletuspankkien ja investointipankkien erottamista toisistaan. Valtiot ovat juuri säästöjen turvaamiseksi ovat tukenet pankeja. Investointipankit ovat sen sijaan suurilla riskipanoksilla itse pelissä mukana. Tavalliset asiakkaat on meilläkin vedetty tähän peliin tarjoamalla hienoja instrumentteja, joiden avulla sijoitukset tuottavat ennen muuta järjestelijöille. Riskien jäävät asiakkaan kontolle. Tätä hommaa joutuvat tiskillä tekemään tavalliset pankkivirkailijat, jotka vilpittömällä mielellä uskovat asiaansa ja saavat monen asioista tietämättömän asiakkaat innostumaan. Jos finanssipuolen aktiivisuus käytettäisiin uutta hyvää luovaan, olisi maailma parempi paikka ja ihmisten yhteisöllinen elämäkin olisi terveemmällä pohjalla.

27.1.2010

Sata-komitean perusturvaajiston työhön osallistunut köyhyystutkija Heikki Hiilamo ryöpyttää komiteaa. Komitea epäonnistui hänen mielestään sosiaaliturvan ja työn yhteensovittamisessa. Hänen mielestään työmarkkinajärjestöt jakoivat perusturvaan tarkoitettua rahaa hyväntuloisille eikä byrokraatialoukkuja onnistuttu purkamaan niin, että työ olisi kannustavaa myös marginaaliryhmille. Siksi esimerkiksi toimeentulotukea saavan perheen nuoren ei ole järkevää mennä kesätöihin, koska se pudottaa perheen tukia. Hiilamo varoittaa, että köyhyysongelma on jo vaarassa räjähtää silmille. Hänen mukaansa palkkatyöstä on nyt syntymässä Suomessa hyvinvoivan enemmistön linnake, jonne ei ”rupusakkia” haluta päästä. Hiilamon kritiikki osuu ja koskettaa. Tiedämme, että työmarkkinaosapuolet ovat taustojensa edustajia. Hyväsydämyyttä on turha odottaa työnantajilta ja työntekijätkin ovat saaneet kokea entistä karvaammin, että kaikki kustannukset kaatuvat säännön mukaisesti palkansaaja-kuluttajan niskaan. Viime päivinä käyty keskustelu osinkoverotusremontista kertoo, että omistajille suodut edut ovat kestävällä tavalla saavutettuja etuja, joihin ei ole koskemista. Näyttääkin väistämättömältä, että köyhän asian hoitaminen jää kuntien ja kuntaverotuksen asiaksi.

Vastuu on yhteinen

Terveydenhoitaja Minna Suikkanen on työskennellyt nuorten, veteraanien, duunareitten ja korkeasti koulutettujen parissa.

Hän huomasi, että päihdeasioista keskustellaan aina myöhässä.

AKU AITTOKALLIO

Minna Suikkanen on hankkinut monipuolisen näköalan työhönsä. Hän koulutautui ensin nuorisohjaajaksi ja työskenteli Ensikodissa.

Hän huomasi päihdetautisten kotien vaikutuksen lasten ja nuorten ongelmiin. Hän halusi perehtyä havaitsemiinsa asioihin seikkaperäisemmin ja opiskeli terveydenhoitajaksi.

Tutkinnon jälkeen seurasi seitsemän vuoden työjakso veteraanikodissa ensin moniammatillisen kuntoutustiimin jäsenenä ja sitten vastaavana hoitajana.

Hän erikoistui jatko-opinnoissaan työterveyshoitajaksi ja työskenteli siinä tehtävässä Helsingissä isolla yksityisellä lääkäriasemalla.

”Asiakkaat vaihtelivat siistijästä professoriin. Liian monen taustalta erottui päihdeongelma.”

Vuosi vuodelta työkokemuksen karttuessa Minnan jo Ensikodissa tekemä johtopää-

tös vahvistui.

Päihdeongelmaan pitäisi vaikuttaa paljon aikaisemmin kuin sosiaali- ja terveysalalla on totuttu.

Naantalissa Minnalla on ensi kertaa mahdollisuus soveltaa näkemyksiään pitkän tähtäyksen suunnittelulla ja vaikuttamisella. Hän aloitti puoli vuotta sitten terveydenhoitajana, jonka työ painottuu ennaltaehkäisevään päihde-

erilaisia hankkeita lapsiperheiden, nuorten ja työhyvinvoinnin parissa.

Hän on huomannut, että kaupungin organisaatiossa vallitsee otollinen työilmapiiri ehkäisevälle päihdetyölle.

”Naantali on edelläkävijä asioiden pohtimisessa ja uudenlaisten yhteistyömuotojen herättämisessä. Täällä on totuttu ennakkoluulottomiin keskustelunavauksiin ja avoimuuteen.”

”Tuntuu hienolta, että yhteistyöhön löytyy innostusta. Vastuu päihdeongelmista on yhteinen.”

Varhaisen ennaltaehkäisyn merkeissä Naantalissa päihdeasiat tulevat jatkossa keskustelunaiheeksi jo neuvolakäynneillä sekä päiväkodin ja vanhempien välisessä yhteydenpidossa.

Neuvolan yhteistyö vanhempien kanssa monipuolistuu muutenkin. Neuvola haluaa kuulla isän kokemuksia aikaisempaa herkemällä korvalla. Neuvola mahdollistaa myös isä ja lapsi -vierailut neuvolahenkilökunnan luokse.

”Äideille pyrimme kehittämään uudenlaisia vertaisryhmätoimintoja.”

Minna aloitti työnsä Naan-

”

Naantali on edelläkävijä. On totuttu keskustelunavauksiin ja avoimuuteen.

työhön.

Se tarkoittaa laajaa yhteistyötä kaupungin organisaation eri hallintokuntien sekä seurakunnan, poliisin ja kolmannen sektorin kanssa.

Minnan työ on koota informaatiota eri hallintokunnilta ja organisaatioilta, luoda yhteistyömenetelmiä eri toimijoille ja johtaa näiden kanssa



Terveydenhoitaja Minna Suikkanen vastaa ennaltaehkäisevän päihdetyön koordinoinnista ja käytännön yhteistyöhankkeista Naantalissa.

talissa puoli vuotta sitten. Ensi töikseen hän ideoi kaupungin koko henkilöstölle Tapparan tammikuun, johon liittyi erilaista kannustusta ja itseurantaa.

Jokainen halukas saattoi luoda tällä tavoin pienen systemaattisen läpileikkauksen arkielämäntapaansa.

”Työyhteisökysymykset ovat tärkeitä ennaltaehkäisysä. Työntekijöitä pitäisi rohkaista jokaisella työpaikalla arkojen aiheiden esilleottamiseen.”

”Jos asiat askarruttavat, mutta on neuvoton olo, miten päästä keskustelussa alkuun, neuvoa voi kysyä terveydenhuollosta tai työsuojeluviranomaiselta.”

Perhetyön ja työyhteisöjen tukemisen lisäksi kolmas keskeinen ennalta vaikuttamisen kohde ovat yläasteikäiset nuoret.

Naantalin kaupunki, seurakunta ja Naantalin Ammattiopisto ovat toteuttaneet usean vuoden ajan Päihdeputki-kampanjaa seiskaluokkala-

sille. Päihdeputki muistuttaa pelkistettyä sosiodraamaa.

Ammattiopiston opiskelijat demonstroivat seiskaluokkalaisten mahdollisimman naturalistisesti päihteiden vaikutukset terveyteen, ihmissuhteisiin ja koko arkielämän vähittäiseen hajoamiseen.

”Päihdeputken tavoitteen

na on antaa nuorille ja heidän vanhemmilleen selkeä viesti, että humalahakuinen alkoholin käyttö heikentää merkittävästi elämänlaatua ja lisää sosiaalisia ongelmia.”

”Hienoa, kuinka innokkaasti Ammattiopiston opiskelijat ovat paneutuneet ideointiin.”

Tärkeä hanke on myös Älä välitä alaikäiselle. Sosiaali- ja terveystoimi, paikallinen Alko ja kauppiasyrittäjät etsivät keinoja ehkäistä alkoholin välittämistä kaupasta alaikäisille.

”Kyse ei ole pipo kireänä olemisesta, vaan lain mukaan toimimisesta ja alaikäisen hyvinvoinnin ja turvallisuuden varmistamisesta.”

Nuoret kädentaiturit pääsevät Naantalissa matkailutöihin

Kädentaidoista kiinnostuneille nuorille tarjoutuu Naantalissa puolen vuoden työpesti. Alueellinen nuorten työpaja Tuunari etsii nuoria työntekijöitä matkailusesonkiin liittyvään hankkeeseen.

Nuoret valmistavat ja myyvät erityisesti matkailijoille suunnattuja tuotteita.

Nuoret suunnittelevat ja valmistavat myös myyntipisteitä eri myyntipisteisiin ja osallistuvat tuotteiden markkinointiin ja kuljetukseen.

Työaika on 38,25 tuntia viikossa. Kuukausipalkkaa maksetaan noin 1 300 euroa.

Työ alkaa 8.3.2010 ja jatkuu 6 kuukautta. Työpisteenä on Tuunari, nuorten työpaja Karvetin monitoimitalolla ja kesäsesongin myyntipisteet.

Hakea voi työ- ja elinkeinotoimiston kautta. Lisätietoja saa Tuunarin Marita Lundströmiltä tai Eeva-Liisa Kuneiselta 044-5334383 sekä aluekoordinaattori Ursula Roslöfiltä 050-5973278.

Vapaa-ajan yhdistykset yhteisiin ideatalkoisiin

Liikunta-, nuoriso ja kulttuuriyhdistykset ehtivät vielä ilmoittautua Naantalin yhdistysiltaan. Sivistysvirasto kutsuu yhdistykset keskustelemaan vapaa-ajan harrastetoiminnan kehittämiseksi ja yhteistyöstä Merimaskun koululle 15.3. kello 18.

Keskusteluaiheita ovat muun muassa kaupungin avustukset, Majjamäen liikuntahallin

remontti, kaupungin tiedotuskanavat, ensimmäisen kuntaliitosvuoden kokemukset, seuraparlamentti.

Paikalla on myös saaristoasiamies Tiina Rinne-Kylänpää. Ilta aloitetaan pullakahveilla.

Ilmoittautua voi osoitteeseen sivistystoimisto@naantali.fi 10.3. mennessä.

Ei tuntunut kylmältä

Armonlaakson Vaeltajien talviuintitapahtumaan ilmaantui kuusikymmentä rohkeaa.

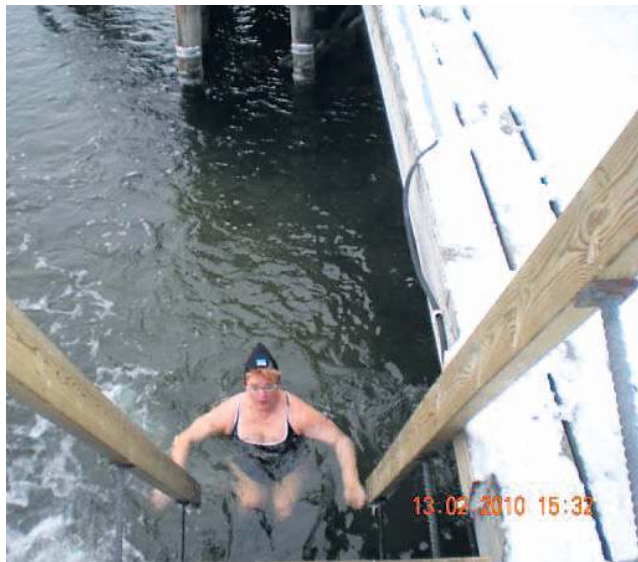
AKU AITOKALLIO

Aikaisemmin Leena Salo kuvitteli, että avannossa henki salpautuu. Asiat sujuivat toisin, kun hän uskaltui avantoon tänä talvena.

”Pelkäsin Nunnanlahden jäisiä portaita, mutta ne eivät olleet niin pahat kuin Levillä, jossa kävin tammikuussa ensimmäisen kerran avannossa. Portaiden liukkaas on varmaan pelottavin asia.”

”En oikein voi sanoa uineeni, pikemmin kastauduin. Tuntui hyvältä. Tuli rautainen ja energinen olo. Laiturilla ei tuntunut kylmältä. Ei tarvinnut mennä edes lämpimään suihkuun.”

Peräti kuutisenkymmentä ihmistä osallistui Armonlaakson Vaeltajien helmikuiseen



Leena Salo uskaltui tänä talvena ensimmäisen kerran avantoon.

tapahtumaan, jossa sai tutustua talviuintiin.

”Ainoa juttu, mitä oikein tuulisella pakkassäällä lumisateessa voi tehdä, on avanto-uinti. Ihanaa”, Armonlaakson

Vaeltajien puheenjohtaja Paula Mannerjoki intoilee harrastuksesta.

Naantalista löytyy kaksi talviuintipaikkaa, Nunnanlahdesta ja Taimosta. Nunnanlahdessa

PAULA MANNERJOKI

Vaeltajien opastaja on paikalla lauantaisin kello 9-9.30 neuvomassa aloittelevia talviuimareita. Lauantaiaamuisin suuri osa uimareista muutenkin kokoontuu yhdessä harrastuksensa pariin.

Leena Salo totuttautui avantoon pikkuhiljaa.

”Kokeilin alkukeväästä muutaman kerran ensin kylmässä meressä kastautumista saunan ja paljun kera. Totesin heti energisoivan vaikutuksen. Tänä talvena aloitin lumiviilenyksellä kotisaunasta. Pidän siitäkin, vaikka se on kylmää vettä pahempi.”

Leena sanoo, että kimmoke avantoon on iskenyt.

”Saa nähdä, saanko itseni liikkeelle jatkossa aamuyhdeksältä.

Toisaalta kiva, ettei tarvitsisi mennä yksin, kuitenkin sitä vähän pelkää liukastumista.”

”Uinti iltapimeässä olisi jännittävä, vaikkapa elävän tulen loisteessa.”



**Naantalin
TEATTERI**

ENSI-ILLAT

Kristoffer-Sali, Opintie 2

6.3 klo 19.00 Hermann Hulukkosen mualima

13.3 klo 19.00 Ruma ankanpoikanen, Esteri

27.3 klo 19.00 Mia 20,9 F

www.naantalinteatteri.com

Lemminkäinen

TRP

Kiinteistö- ja Talotekniikka

www.trp.fi

**PALVELU
PELAA!**

LASITUSLIIKE

LASITUSALAN ERIKOISLIIKE

kaune

VUODESTA 1915

Lisenssikatku 4 - 21100 Naantali

Tel (02) 239 5300 fax (02) 239 5331

www.kaune.fi



RAKENNUSLIIKE

Kaipaako julkisivusi kunnostusta?

VINYYLIVERHOUS
HUOLTAVAPAA ULKOVERHOUS

Varaa julkisivuremonttisi nyt ja hyödynnä veroetu, yhteensä jopa **6000 euroa!**
Katso www.kotitalousvahennys.fi

Vinyylipojat
044 523 3374

Mikko
044 523 3373



**TAKUU
40v!**

www.vinyylipojat.fi

Kuinka runot muuttuvat?

Ilkka Kärki julkaisee keväällä kahdeksannen kokoelmansa.

AKU AITOKALLIO

Ovatkohan Ilkka Kärjen runot muuttuneet kauttaaltaan aikaisempaa pidemmiksi ja mieteliäämmiksi?

Sen näkee keväällä, kun naantalilainen julkaisee kahdeksannen runokokoelmansa.

Aikaisemmissa kirjoissaan runoilija on iskenyt tarinaa pääasiassa lyhyin, itseironisen-humoristisin, kohtalokkain sävyin.

Runojen välittömyys, rosoinen ja arvaamaton tarinanomaisuus, kätkee taakseen äärimmäisen harkitsevan ja hitaan kirjoitustavan.

Runot luovat mielen vangitsevia havaintoja elämänsä käänteistä yllättävine kohtaamisineen. Runoissa värähtää hiljainen näkijä toisen ihmisen kokemasta kosketuksesta, jota tämä itse ei edes huomaa. Rakkaus on hurjaa ja koomista, nartut liikkuvat kesyttöminä.

”Uusissa runoissa aiheet ovat laajentuneet. Lapsuus ja jalkapallo ovat ilmentyneet runoihin”, Ilkka sanoo.

Hän miettii, julkaistako seuraava runokokoelmansa perinteiseen tapaan kir-

jana vai netissä. Uuden kokoelman pitäisi ilmestyä huhti-toukokuussa.

Tällaista on tulossa.

KESYTÖN NARTTU

Mun kissa karkasi silkkitynyltyä maailmalle, eli kaukomaihin seilaavissa laivoissa, vietti öitään merimiesten hytissä ja kehräsi heidän sylissänsä pehmeästi.

Jotta mä olisin löytänyt sen, mä etsin sitä turhaan jäteastioiden alta, vanhasta tehdashallista, kujien likaisista tynnyreistä, paikoista jossa sen olisi ollut hyvä käyttää kynsiään.

Merimiehen arpi, kapakkaratsia, veitsi meressä, sai sen pelokkaana palaamaan kotiin.

Tyynylle kierryttyään se nuoli likaista turkkiaan, katsoi välillä huopaa, takkatulta ja mua.

Mä en lukinnut siltä ovia, vaikka tiesin ettei se kesyyntyisi.



Ilkka Kärjen viimeisin teos Puhetta ilmestyi 2008. Kannen suunnitteli Kristiina Turtonen.

OVIKATOKSIA

Kysy lisää:
Reijo Mäkynen
041 5412 433, (02) 436 3040
reijo.makynen@rainantekopoint.fi

 **Rainan Tekopoint Oy**



Verkkokauppaan
www.rainantekopoint.fi

